

hvilket Ministerium der vilde komme efter et Valg med samme Flertal som nu, saa vilde de ikke besvare det. Det vilde de vel vogte sig for. Derfor siger heller ikke den højtærede Trafikminister, naar han er ude at tale om Valget, at Parolen er et borgerligt Samarbejde under Ministeriet Neergaards Ledelse, heller ikke et borgerligt Samarbejde under Statsminister Neergaard, nej, han siger forsigtigt: et borgerligt Samarbejde under Partiet Venstres Ledelse. Dels ved han, hvad man skylder sig selv, dels ved han ogsaa, at intet vil være mere egnet til at fremkalde Nederlag over Koalitionen og Sejr for dens Modstandere end dette at hejse Navnet Neergaard som Bannermærke under den kommende Valgkamp. Derfor siger man dette omfattende: et borgerligt Samarbejde under Venstres Ledelse, som heller ikke en Gang siger noget om, hvorvidt det skal være et ublandet Venstreministerium eller et Ministerium blandet af de to Partier.

Jeg hørte ogsaa en Forhandling om dette ovre paa Bornholm mellem Landstingsmand Mægaard og den konservative Kandidat. Denne sagde i en af sine Udtalelser til Landstingsmand Mægaard: Nu vil jeg sige til Venstre, at naar de vil optage konservative Mænd i Ministeriet, saa skal de ikke optage dem, der lige er løbet fra det konservative Parti, de skal f. Eks. ikke optage en, som har skullet være paa Rejse over til Bornholm for at holde Tale i en Højreforening, men som maatte afløse det, fordi han imidlertid var blevet Venstremand og gaaet ind i Venstres Ministerium — det sigter nu til en tidligere Justitsminister, ikke til den nuværende, hvis Forhold for øvrigt ikke er meget forskelligt derfra —, men, sagde han, de skal tage konservative Mænd, som staar i deres Parti, for saadanne Overløbere kommer der nu aldrig noget godt ud af. Dertil svarede Landstingsmand Mægaard følgende: Det bliver der aldrig noget af, aldrig konservative Mænd sammen med Venstre! Redaktør Jespersen sagde: Vær nu forsigtig. Og saa blev der ikke mere af det, uden at Landstingsmand Mægaard tilføjede en mærkelig Ting. Han sagde: Men for øvrigt vil jeg sige til Redaktør Jespersen: De skal undlade at sige saadant noget, for derved styrker De kun Oppositionens Udsigt til at blive Flertal ved det kommende Valg.

Jeg tror altsaa, at de to Partier, hvis man spørger dem, hvad der vil ske, hvis de bevarer deres Flertal uforandret eller i synkende Grad, vil sige det eneste, de kan sige, at det vil Tiden vise, det kommer an

paa Forhold, som vi ikke kender nu. Om det bliver et Blandingsministerium, Venstre eller konservativt Ministerium, det kan ingen i Venstre eller indenfor de Konservative sige. De kan have deres Ønsker eller deres Uvillie, men ingen kan sige noget om det. Først naar det foreligger, vil de være i Stand til at afgøre Spørgsmaalet. Det kommer blandt andet an paa, om Styrkeforholdet mellem de to Partier bevares. Hvis f. Eks. Venstre gik ned og de Konservative op, men de tilsammen var lige saa stærke som nu, ja, saa vilde det præge Koalitionen mellem dem, det er der ingen Tvivl om, og jeg ved, at de Konservative mener, at saaledes kommer det til at gaa. Men de maa sige: Det vil vise sig, hvilken Mand der sidder paa Statsministerens Plads efter næste Valg.

Paa samme Maade vil man fra de andre Partiers Side, hvis den nuværende Regering efter Valget ikke mener at kunne fortsætte, paa nuværende Tidspunkt ikke kunne sige andet end, at i saa Fald har alle Partier paa Rigsdagen uden Undtagelse deres Ansvar for den kommende Regerings Dannelse. Intet enkelt Parti kan paa Forhaand fremlægge Fremtidens Afgørelse, alene af den Grund, at det kun raader over sig selv og ikke over andre Partier, og intet enkelt Parti er Flertal eller kan blive det i denne Sal. Vi i det radikale Venstre vil naturligvis foretrække det Ministerium, der i størst mulig Grad og paa stærkest mulig Maade vil kunne fremme de demokratiske Opgaver, vort Parti har samlet sig om. Det er selvfølgeligt. Det for os afgørende vil være de Opgaver, et kommende Ministerium stiller sig, og den Garanti for en tilfredsstillende Løsning af Opgaverne, som dets personelle sammensætning indeholder. Vi er overbeviste om Nødvendigheden af, at det nuværende Styre afløses, og at Afløsningen finder Sted paa et udpræget demokratisk Grundlag.

H. O. Hansen: Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, dvælede stærkt ved de Sparebestrebelse, der i denne Regerings Tid var blevet udfoldet og fremhævede ogsaa stærkt, hvilke Vanskeligheder Ministeriet havde staaet overfor. Jeg erkender fuldt ud de Vanskeligheder, der har været for Regeringen i de senere Aar, navnlig paa Grund af den stærke Nedgang i Skatteindtægten. Det er derfor naturligt, at Venstres Ordfører dvælede stærkt ved en Nedgang i Udgifterne. Den har simpelt hen paa mange Omraader været en Nødvendighed, og den har saa meget